

med det samme. Det kalder jeg Vilkaarlighed", er det hele kun en Hypotese, thi de have ikke bedt om Henstand, og der kan derfor ikke være Tale om nogen som helst Vilkaarlighed. Jeg har faaet en Meddelelse fra det paagældende Birkekontor, hvori det siges, at hvis de havde bedt om Henstand, vilde de have faaet det. — Det kan man naturligvis let sige bagefter, men jeg har ingen Grund til at tro, at man ikke i Nordre Birk vilde have respekteret det ministerielle Cirkulære, der er udstedt af mig forrige Aar. Jeg tror ikke, at det kan siges, at der i dette Tilfælde har været nogen som helst Vilkaarlighed eller Fravigelse fra de Regler, som ellers følges, i hvert Fald har det kun været i Favør af de paagældende.

Det ærede Medlem kom ogsaa noget ind paa at omtale de Skabe, i hvilke man sidder som anholdt eller arresteret ude paa Frederiksberg. Ingen skal være gladere end jeg, hvis det ærede Medlem og hans Parti kunde gennemføre i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, at man fik et andet Forhørslokale paa Frederiksberg, det er i og for sig skandaløst, at man ikke har andet at holde Forhør i end en Kvist — eller Taarnlejlighed, hvor Forholdene naturligvis hverken for Dommeren selv eller den anholdte ere tidssvarende. Det var rart at faa et andet Forhørslokale derude. Kunde Sagen føre til det, har den alligevel ført til noget godt.

Dernæst kom det ærede Medlem — det findes Sp. 275 — med et Veraab over alt det, der her er sket, og det ærede Medlem sammenlignede det med det, der var sket i Firserne herhjemme. Det ærede Medlem bragte i Erindring, hvorledes Befolkningen den Gang blev kuert og knægtet „med provisorisk Politi, med Gendarmer, med alt det, som vi godt huske. De allerfleste, der ere her til Stede, ville kunne huske, hvorledes Regeringen sendte Politiet paa Nakken af Folk, hvorledes den oprettede provisoriske Dommerembeder og Kommissionsdomstole o. s. v.". Men det ærede Medlem ved jo lige saa vel, at ikke en eneste af disse Foranstaltninger er truffen ved denne Lejlighed. Her er ingen, som Regeringen har sendt Politiet paa Nakken, her er ikke oprettet noget som helst provisorisk Dommerembede, og her har ingen Kommissionsdomstole været — ja, det ærede Medlem opfordrede mig ganske vist til at etablere en Kommissionsdomstol og ikke benytte de ordinære Veje til at skaffe Oplysninger, men saa vilde jeg netop have gjort mig skyldig i den Uretfærdighed, som

skete den Gang, nemlig i Sager, der tanget det politiske eller sociale, at benytte andre Domstole og et andet Politi end det, der benyttes til andre Sager. Der er ikke her Tale om noget af den Slags.

Endvidere udtalte det ærede Medlem sig ogsaa om Retsreformen. Ingen kan i højere Grad end jeg være glad over den Støtte, som Socialdemokraterne ville yde Gennemførelsen af denne Lov. Jeg er saa ganske enig med det ærede Medlem i hans Udtalelser, der jo gaa ud paa, at vi maa have Offentlighed indført, og at Forhørskammeret ikke maa være lukket, men skal være aabent. Jeg glæder mig til, at Socialdemokraterne ville være med til at hjælpe til Gennemførelsen af den paagældende Lov. Jeg synes ikke, det ærede Medlem har Ret til at bruge det Udtryk, „om man nu ogsaa skulde snydes for den paagældende Retsreform". Det ærede Medlem fremhævede ganske vist — det erkender jeg —, at han ogsaa var taknemmelig for, at jeg havde taget fat paa denne Sag forrige Aar baade med god Villie og med Haab om at kunne gennemføre den. Men det ærede Medlem tager meget fejl i sin Udtalelse om, at min Eyne til at gennemføre Reformen overfor mine Partifæller ikke var saa stor som min Villie. Det har det ærede Medlem ikke nogen som helst Berettigelse til at udtale. Jeg kan henvise det ærede Medlem til Landstingstidenden for forrige Aar Sp. 1350, hvor man netop vil se, at hele Venstre uden Undtagelse i Landstinget stemte for det Kapitel I i den fremlagte Politilov, der er en af de Forudsætninger, som Retsplejelovens § 138 stiller for Gennemførelsen af Retsplejeloven. Da stemte hele Venstre, alle 4 Socialdemokrater og 3 eller 4 af Højre for Gennemførelsen af den paagældende Bestemmelse, og jeg kan ogsaa være sikker paa, at de samme Medlemmer i Aar ville stemme for Gennemførelsen af Retsplejeloven deroppe; der skulde gerne komme 4 til fra Højre, og det haaber jeg ogsaa, der vil komme. Det vilde i Virkeligheden være mig en Glæde, om denne Lov kunde gennemføres ved Samstemighed fra alle Partier. Da Loven i sin Tid blev vedtagen i Landstinget, betonedes Højres Ordfører udtrykkelig, at nu talte han paa hele Højres Vegne deroppe; medens han ikke i Sommeren 1908 kunde tale paa hele Højres Vegne, kunde han gøre det i Vinteren 1909. Jeg ved, at Socialdemokraterne deroppe ville stemme for det. Venstre har ligeledes alle oppe i Landstinget stemt for det, og der er nu kun de Radikale tilbage, og